

A man with a beard and mustache, wearing a white baseball cap and sunglasses, is shown in profile, smoking a dark pipe. A large, billowing cloud of white smoke rises from the pipe, filling the upper right portion of the frame. The background consists of dark green trees and foliage. The man is wearing a light-colored, vertically striped shirt.

Jak začít s kouřením dýmky

Miroslav Hlavička - Scalex

Obsah

[Obsah](#)
[Předmluva](#)
[Než se dáte do kouření](#)
[Pár slov, než začneme](#)
[Ano, je to nezdravé](#)
[Je dýmka zdravější než cigarety?](#)
[Vzniká u dýmky závislost na kouření?](#)
[Rozdíl mezi dýmkou a cigaretou](#)
[Kupujeme první dýmky](#)
[Co ta sranda stojí?](#)
[Dýmka](#)
[Dusátko](#)
[Čističe](#)
[Filtry](#)
[Zapalovač nebo zápalky](#)
[Proč si, u všech všudy, koupit rovnou dvě fajfky?](#)
[Filtrovku nebo bezfiltrovku?](#)
[Já bych chtěl tu dloooooouhou gandalfovku!](#)
[A jakou teda koupit?](#)
[První dýmkařský nákup](#)
[Minimální nákup](#)
[Zlatá střední cesta](#)
[Vše, co dýmkař potřebuje](#)
[Kde to všechno nakoupit?](#)
[Kupujeme první tabáky](#)
[Tabák... no jo... ale jaký?](#)
[Co ještě máte vědět, než poprvé zapálíte](#)
[Naplňte si hlavu informacemi](#)
[Jdeme poprvé kouřit](#)
[A teď už fakt začínáme!](#)
[První nacpání](#)
[První zapálení](#)
[První pokouření](#)
[První\(ch pár\) zakuřování](#)
[První dokouření](#)
[Kdy kouřit znova?](#)
[Co dál?](#)
[Sběratelství](#)
[Výroba](#)
[Soutěžení](#)
[Poděkování](#)
[Závěr](#)
[Tiráž](#)

Předmluva

Miluju dýmky a miluju psaní. Napsat knihu o dýmkách bylo a je mým snem, na kterém pracuji už delší dobu. A ještě nějakou dobu pracovat budu. Sbírám útržky informací z internetových diskuzí, pročítám českou i zahraniční literaturu, hovořím s dýmkařskými začátečníky i s letitými bardy, kteří kouří dýmku déle, než jsem já na světě. Sbírám informace o materiálech, z nichž se dýmky vyrábějí, o pracovních postupech, o dýmkařské historii, o výrobcích soudobých i o těch, po nichž zbylo jen slavné jméno a spousta krásných dýmek mezi dýmkaři. Sbírám informace o tabácích, o pěstování a zpracování tabákových listů, o umění míchat tabákové směsi. Sbírám informace o všem, co se dýmek jakýmkoliv způsobem týká.

Když se dívám na svoje sesbírané podklady, uvědomuju si, jak dlouho mi ještě bude trvat, než svoji vysněnou dýmkařskou knihu vydám. Zároveň vidím, že to podstatné o kouření, to nejzákladnější už jsem sesbíral. Protože jsme my dýmkaři ohroženým druhem a je potřeba motivovat nováčky, aby naše ušlechtilá neřest nezanikla, rozhodl jsem se, že kromě “té knihy” vydám ještě tuto malou brožurku. Pro nedočkavce a nebo pro lidi, kteří se nechtějí opájet mým květnatým slohem, kteří nechtějí číst nejrůznější podružnosti o tom, jak italští sběrači těží ze země bulvy vřesovce, aby je následně nařezali a zpracovali na špalíky, z nichž vznikají dýmky. Brožurku pro ty, kdo hodlají pouze rychle nasát informace, které potřebují k tomu, aby si mohli dýmku naplno užít.

Brožurka je určena dýmkovým panicům a začátečníkům. Lidem, kteří si právě pořídili dýmku a nevědí co s ní, a rovněž lidem, kterým se dýmky líbí a rádi by se do kouření dýmek také pustili. Je jedno, zda čtenář již má zkušenost s cigaretami, s doutníky, nebo zda je nikotinem ještě zcela nepolíben. V textu upozorním na odlišnosti, které mohou kuřáka dýmky potkat a doporučím optimální postup jak tomu, kdo poprvé vtahuje vonný dým do úst, tak tomu, kdo doposud denně vysosal dvě krabky modrých marlborek a huba mu lapotá po něčem fajnovějším.

Než se pustíte do čtení, musím připomenout základní tezi o kouření dýmky. V českém internetovém dýmkařském klubu zazněla z úst dlouholetého dýmkařského barda Jiřího Čepeláka a zní: “*Každý kouří na svoji hubu.*” A namouduši, je to tak. Tisíc lidí, tisíc chutí. Někdo rád holky, jiný vdolky. Přistupujte proto k mému textu s velkou mírou tolerance a uvedené informace neberte příliš dogmaticky. Ukazuji osvědčenou vyšlapanou cestičku, snažím se vás varovat před slepými uličkami, ale nakonec to vždy budete vy, vaše chutě, vaše preference, co rozhodne o tom, jakou dýmku si pořídíte a jaký tabák do ní budete nacípat. Stejně, jako ve světě gastronomie někdo koprovku miluje a někdo nesnáší, i ve světě dýmek se chutě jednotlivých dýmkařů převelice liší. Někdo se nemůže nabažit aromatických tabáků (višňových, vanilkových, javorovo-sirupových, květinových či uzených), jinému se převracejí útroby naruby, když si představí, že by kouřil něco jiného, než čistý, žádnými aditivami neupravený přírodní tabák.

Až projdete tou zmíněnou vyšlapanou cestičkou, zjistíte, že se před vámi otevírá širá pláň se spoustou možných cest. Pak už to bude na vás. Budete zkoušet, budete hledat, budete nalézat, budete objevovat své vlastní chutě a preference, budete zjišťovat, že se tyto chutě časem změní a že tabák, na který jste nedali dopustit, už nemůžete ani cítit, budete zjišťovat, že co vám před lety nešmakovalo, to najednou kouříte nejčastěji. Přiznám se, že vám toto období objevování závidím,

ale zároveň ze srdce přeji.

Chladný kouř a mnoho pohody s dýmkou!

Miroslav Hlavička - Scalex

září 2014

Než se dáte do kouření

Pár slov, než začneme

Před časem jsem na svém soukromém blogu publikoval článek o mém vztahu ke kouření a k dýmčím. Čtenost byla více než slušná a velmi mě překvapilo, že se řada čtenářů vyznávala z touhy začít dýmku také kouřit. Někteří se pak na mě mailem obrátili, zda bych jim do začátku nedal nějaké rady. Sepsal jsem je do dalšího článku a z něj a z dalších mých (a nejen mých) zkušeností vychází i tato brožura. Jen musím samozřejmě upozornit, že text této knihy nabádá ke konzumaci látek, které mohou způsobit závislost či zdravotní problémy, a proto by jej nikdo neměl číst. Nebo alespoň osoby mladší osmnácti let, osoby mdlejšího rozumu a osoby profesně či osobně spojené s Borisem Šťastným a Evou Králíkovou.

Ano, je to nezdravé

Hned na úvod musí přijít varování. Kouření dýmky je neřest. Pro mě je to krásná neřest a důležitá součást mého života, nicméně pořád je to vdechování kouře a jako takové to nese určitá rizika. Zhodnoťte si sami pro sebe, zda ta rizika jste či nejste ochotni podstoupit. Pokud patříte k vyznavačům tzv. zdravého životního stylu nebo pokud máte lehce hypochondrické sklony a neustále sledujete vliv toho či onoho na váš zdravotní stav, nebude dýmka váš kamarád. Pokud patříte k lidem, kteří si dovedou dát i nezdravé věci (např. buček či alkohol) s požitkem, pak je to jiná věc.

Je dýmka zdravější než cigarety?

Takhle řečeno to nemám rád. To slovo “zdravější” mi tam nesedí. Kouření dýmky jednoznačně není zdravé. Přináší podstatně méně rizik než kouření cigaret. Není tak škodlivé. Ale slovo “zdravější” nemůžu použít. Na druhou stranu vím o případech, kdy dýmka možná až zachránila život. Víím o člověku, který byl v neustálém stresu. Stále rozlítaný, stále v poklusu, stále “sorry, nestíhám”. Podařilo se ho dostat k dýmce. A dýmka se nedá kouřit v poklusu, k té je potřeba zpomalit. Ten člověk se naučil udělat si denně večer hodinku čas na dýmku. Najednou zjistil, že se cítí lépe. Dýmka ho nakonec naučila odpočívat i přes den, udělat si chvíli bez spěchání. Po několika letech se ukázalo, že dotyčný měl oslabené srdce a poměrně velkou šanci na brzký infarkt. Několik let s dýmku toto nebezpečí odvrátilo. Zklidnil se a přestože jde o neřest, která není zdravá, pro něj je to v důsledku mnohem lepší než dříve.

Vzniká u dýmky závislost na kouření?

Jak u koho. Záleží na mnoha faktorech, zejména četnosti kouření. Jsou kuřáci, kteří dýmku po celý den skoro nevyndají z úst, u nich je samozřejmě riziko závislosti na nikotinu velké. Já obvykle kouřím dýmku jednou za 2-3 dny, ale když nepřijde chuť, nekouřím celé týdny a nemám žádný absták. Fyzickou závislost na nikotinu nemám ani po sedmi letech kouření. Spíše bych to přirovnal

k oblíbenému jídlu - na okamžiky s dýmkou se těším, občas mě vyloženě honí mlsná na nějaký můj oblíbený tabák. Ale když není příznivá konstelace, tak si dýmku nedám a rozhodně tím nijak netrpím.

Rozdíl mezi dýmku a cigaretou

Obrovský. V mnoha směrech. Posud'te sami:

- Cigareta se kouří několik minut, dýmka od cca 40 minut až po cca 2 hodiny (větší dýmky se mohou kouřit i déle)
- Dýmka má chladnější, méně agresivní kouř - je to mimo jiné dáno delší cestou kouře od hlavičky skrz krček a náustek až do úst. Tok kouře může u filtrových dýmek zpomalit i filtr.
- Dýmka se nešlukuje (dým se nevtahuje do plic). Někteří velmi silní kuřáci šlukují i dýmky, ale tvoří mezi kuřáky naprostou minoritu. Většina dýmkařů kouř pouze poválí v ústech a poté vyfoukne ústy či nosem ven (ano, jde to bez mezizastávky v plicích - nos a ústa jsou propojeny)
- U cigarety kouříte kromě tabáku i papírek. Lidé to podceňují, ale ten papírek je plný zbytečných chemikálií a přitom je to v podstatě něco, co kouřit nechcete. Kdyby tabák držel pohromadě bez něj, bylo by to mnohem lepší pokouření. A to právě nabízí dýmka - v ní se spaluje čistě jen tabák. Žádný papírek, žádná aditiva, žádné zpomalovače hoření, žádné samozhášecí bezpečnostní látky, zkrátka nic navíc.
- Dýmkový tabák nabízí obrovskou variabilitu chutí. Nečekejte od toho ale stejný zážitek, jako třeba od vodní dýmky - takovou echt aromatickou pecku, jako vám dá vodnice, vám dýmkový tabák nedá. I tak tu ale jsou spousty příchutí, a to nejen u aromatických, ale dokonce i u nepříchucených tabáků. Zní vám to jako protimluv? Inu, to je to, co kuřáci cigaret moc neznají - tabák, to není jen jedna odrůda. Jsou jich desítky a navíc se liší i zpracováním. Stejnou odrůdu můžete sušit větrem, studeným či teplým vzduchem, na slunci nebo nad ohněm a pokaždé bude mít jinou chuť. Tabákoví mistři pak vše ve správných poměrech smíchají a proto se i neutrální nearomatizované tabáky od sebe hodně liší. Mnohem víc, než třeba jednotlivé značky cigaret.
- Kouření dýmky vyžaduje klid. Cigaretu kouří mnoho lidí ve spěchu nebo při stresu. To s dýmku nejde. Na tu si musíte udělat čas. A dýmka určitě nefunguje jako pomůcka k uklidnění, když jste rozčilení. Naopak, v takovém případě vás pěkně vytrestá.
- Kouření dýmky vyžaduje určité kroky, které kouření předcházejí a které po něm následují. Cigaretu vyklepnete z krabičky, vykouříte, vajgl típnete a nejste-li prase, tak zahodíte do popelníku či odpadkového koše. Kouření dýmky předchází výběr dýmky, výběr tabáku, úprava tabáku, nacpání dýmky, kontrola tahu, zapálení, pak péče o dýmku během celého kouření a nakonec vyčištění a vysušení dýmky. Někdo to bere jako rutinu, někdo jako rituál, který si naplno užívá. Je na vás, jakou krásu si v kouření dýmky najdete.

Kupujeme první dýmky

Co ta sranda stojí?

Pro začátek potřebujete alespoň minimální výbavu v celkové přibližné hodnotě 1200 Kč. Můžete si samozřejmě pořídit dýmku levnější i dražší, ale já začátečníkům doporučuji raději koupit dvě levnější dýmky osvědčeného spolehlivého výrobce, než jednu dražší (ale zároveň doporučuji nekupovat velmi levné dýmky v trafikách).

Dýmka

V českých trafikách většinou narazíme na dýmky BPK či Angelo, sem tam i na nějaké další značky, cenově se většinou pohybují od 250 do 600 korun. Doporučuji začátečníkům obecně dýmky v trafikách NEKUPOVAT. Ne že by se tam občas nedalo narazit i na dobré kousky, ale věřte, že k posouzení toho, zda je dýmka dobrá, jsou potřeba určité zkušenosti, které jako začátečník nemáte. Pak by to byly vyhozené peníze, protože většina dýmek v trafikách je špatně vrtaná, BPKčka jsou často uvnitř kotlíku mořená (takže několik prvních kouření vypalujete a vdechujete mořidlo, mňam) a kouření z takových dýmek je děs, běs a utrpení.

Dobrým nápadem není ani nákup jeté dýmky z Aukra. I s tím je lepší počkat na dobu, kdy se v dýmkách budete lépe orientovat. Pár dobrých prodejců tam je, ale u mnoha jiných narazíte na děsný odpad a nekvalitní zboží.

V počátcích dýmkaření si nekupujte ani dýmky z netradičních materiálů, jako je kukuřice, hlína, mořská pěna neboli meerschaum, ale třeba i hořlavější dřeva, jako je například hruška. První dýmky by rozhodně měly být klasické briarovky.

Osobně se přikláním k tomu, že začátečník by si měl koupit dýmku novou, dobře vrtanou, nepříliš drahou a bez problémů reklamovatelnou. Pokud vaše trafika nabízí dýmky značky Stanislav (jedna ze Stanislawek je zobrazena na níže uvedené fotografii), klidně do nich jděte, v levných dýmkách u nás nemají konkurenci. [Stanislawky se dají objednat i přes internet](#). Špatně vrtanou jsem ještě nepotkal. Na linkované e-trafice.cz (nejspolehlivější dýmkařský a doutníkařský eshop u nás) jsou Stanislawky za 750, občas ale v trafikách vídám některé výprodejové kousky za 5-6 stovek.

Většina lepších dýmek začíná na 1000-1200 Kč, ale já tvrdím, že pokud jste ochotni dát za dýmku 1500, tak si raději za tu cenu kupte dvě Stanislawky. Mluvím k těm, kteří ještě žádné dýmky nemají. Pochopitelně pokud už pár dýmek do začátku máte, pak si klidně dražší dýmku kupte. U začátečníků je ale důležitější mít několik dýmek (proč, to vysvětlím později).

Dusátko

Ted' ještě k dalším nákladům na kouření. Kromě dýmky samozřejmě potřebujete tabák (200-300 Kč za 50gramovou plechovku či toboleku), dusátko neboli řaptátko nebo též cépétéčko (czech pipe tool - věc, která vznikla v Čechách a v cizině se jí mezi dýmkaři opravdu říká "czech"... je to trojkombinace, na které se nachází dusátko, trn k propíchnutí ucpaného krčku a lžička na odebírání shořelého tabáku a na vyškrábání zbytků z hlavičky), dusátko stojí kolem dvaceti korun. Samozřejmě i u dusátek existují kousky za stovky až tisíce korun. Naprosté většině dýmkařů to obyčejné dusátko za dvacku bohatě stačí, vlastně je svými funkcemi mnohdy užitečnější než drahá dusátka zdobená perletí a slonovinou, která třeba vůbec nemají trn a lžičku.

Čističe

Nezbytností je ještě balení čističů (barevných chlupatých drátků). Vyrábějí se ve dvojí délce, klasické a extra dlouhé (pro čištění dlouhých náústků) a v různé tvrdosti (liší se jak tvrdost samotného drátu, tak i čistících štětinek). Čistič slouží k tomu, aby po dokouření dýmky zbavil dýmku nánosů dehtu, vlhkosti a dalších pozůstatků po spalování tabáku. Kdybychom dýmku nečistili, časem by získala nepříjemnou pachut'.

Filtry

Pokud si pořídíte filtrovou dýmku a chcete kouřit s filtrem, tak i malé balení filtrů. Úmyslně píšu malé, protože já osobně filtrům neholduji, nicméně začátečníkům doporučuji vyzkoušet kouření s filtrem i bez. Pokud zjistíte, že vám filtr sedí, pak si s klidem kupte velké balení. Navíc - jak si řekneme později - i u filtrů existuje několik možných cest, kterými se můžete vydat. Jsou filtry uhlíkové, balsové, papírové či meerschaumové. Rozdíly mezi nimi si popíšeme ve zvláštní kapitole.

Zapalovač nebo zápalky

Poslední důležitou věcí je zapalovač - můžete si koupit speciální dýmkový, ale pochopitelně poslouží jakýkoliv zapalovač. Někdo nedá dopustit na sirky, já osobně sirky opustil hned druhý den svého dýmkaření a koupil jsem si Zippo s dýmkařskou vložkou (zapalovač se pak používá jinak než klasické Zippo. Položí se naplocho nad dýmku a plamen se lehkým potažením z dýmky “vcucne” do dýmky).

A to je všechno, vše ostatní už není tak nezbytné - pouzdro na dýmky, stojánek na dýmku, popelník s dýmkovým vyklepávačem (stačí korková zátka přilepená uprostřed popelníku - dýmka se o korek vyklepává a nedochází k jejímu omlácení), vzduchotěsné dózy na uchování tabáku...

Proč si, u všech všudy, koupit rovnou dvě fajfky?

V předchozím textu jsem navrhoval pořídit si místo jedné dražší dýmky raději dvě levnější. Proč nestačí mít jen jednu dýmku? Na to se pokusím v této kapitole odpovědět. Začátečnickům nedoporučuji koupit jen jednu dýmku... a vlastně ani ty dvě. Ty jsou jen minimum. Ideál jsou totiž čtyři (vysvětlím později). Nicméně pokud nejste skálopevně přesvědčeni, že opravdu chcete být dýmkařem na plný úvazek a nejste si jisti, že u toho vydržíte, tak ty dvě jsou rozumný kompromis. Proč? Protože zpočátku je potřeba kouřit často.

Podobně, jako si u kytaristů musejí prsty zvyknout na otlaky od strun, tak i kuřákova ústa, dásně a jazyk si musejí zvyknout na teplý kouř - zvlášť pokud jste dosud vůbec nekouřili. Je tedy vhodné kouřit jednu dýmku denně. Problém ale je, že při spalování tabáku se v hlavičce dýmky vytváří vlhkost, která se vsákne do dřeva a dýmku pak musíme nechat vyschnout minimálně 24 hodin. Proto je dobré mít více dýmek - abyste mohli kouřit denně a přitom každá dýmka měla dost času na vyschnutí.

Vyschnutí je jeden důvod pro vlastnictví více dýmek. Ten druhý jsou příchutě tabáků. Sám jsem kdysi byl dýmkařským začátečníkem a dobře si pamatuju na svůj pocit *“chci vochutnat všechny tabáky světa!”* - a tady přichází další problém. Když kouříte dýmkový tabák, jeho chuť a aroma se *“zažirá”* do dřeva. U aromatických tabáků je to zažírání poměrně rychlé a znamená to, že když příště do dýmky nacpete jiný tabák, pořád ucítíte něco z toho minulého (a třeba i po mnoho dalších kouření). Což není zrovna chtěná záležitost... představte si, že máte talíř ušpiněný od koprové omáčky, dáte si na něj nějaké jiné jídlo a pořád z toho cítíte ten zatracený kopr. Nic proti kopru, ale třeba z buchtíček se šodó by být cítit nemusel, že?

Každý chce ochutnat všechny tabáky světa. Každý začátečník bude chtít hodně ochutnávat různé tabáky (na dýmkařských srazích si často a ochotně navzájem dáváme různé vzorky, aby člověk mohl ochutnat mnoho tabáků a nemusel přitom utrácet za celou plechovku, což by se prodražilo zejména v případě, že by narážel na samé kousky, které by mu zrovna nezachutnaly). Takže je vhodné mít alespoň dýmky na jednotlivé skupiny tabáků.

- Jednu na neutrální, nearomatizované tabáky
- Jednu či dvě na aromatiky (podle mě jedna zpočátku stačí)
- Jednu na tzv. mýdláky (speciální druh aromatiků, vyznačující se květinovou vůní)
- Jednu na tzv. latakiovky (tabáky s obsahem uzeného tabáku latakie).

To jsou takové čtyři hlavní směry v chutích tabáků. Později člověk zjistí, co mu chutná a co ne a třeba zjistí, že mýdláky nebudou jeho šálek kávy a jejich dýmku dedikuje jinému tabáku. A nebo zjistí, že mu chutná z každé skupiny něco a tak bude dál kouřit ze všech dýmek to, co do nich patří. No a to hlavní - se čtyřmi dýmky je už skoro jisté, že si každá z nich dobře odpočine. A když dýmkař zjistí, co mu chutná a co ne, podle toho si pak může pořizovat další dýmky - v budoucnu

může mít třeba jen jednu na aromatiky, ale pět na latakie.

Časem dojdete k tomu, že si najdete nějaký tabák, který vám dokonale sedne a stane se vašim oblíbeným. Takovému tabáku se pak vyplatí dedikovat vlastní novou dýmku, ze které nebudete kouřit nic jiného. Chut' a aroma tabáku se bude zažírat do dřeva a po několika letech budete zírat, jak ta symbióza tabáku a dýmky krásně funguje.

Filtrovku nebo bezfiltrovku?

Dýmky můžeme dělit různým způsobem - většinou podle tvaru. Ale také je dělíme na filtrové a bezfiltrové. Jakou si pořídit? Osobně jsem zastánce dýmek filtrových, i když do nich pak filtr v naprosté většině případů nedávám. Pořád ale máte možnost volby - filtrovku můžete kouřit jak s filtrem, tak bez filtru. Podle nálady nebo i podle typu právě kouřeného tabáku (německé aromatické tabáky jsou silně navoněné, protože vyloženě počítají s filtrem, který část chuti ubere - bez filtru jsou prakticky nekouřitelné). Do bezfiltrovky ale filtr nenacpete. Bezfiltrovka má ale trochu jiný tah vzduchu skrz dýmku. Nedá se říci, jestli je něco lepší či horší, je potřeba si to vyzkoušet "na vlastní hubu".

Filtrů existuje celá řada. Většina kuřáků používá filtry uhlíkové. Jde o papírové válečky naplněné aktivním uhlím. Ubírají tabáku na chuti i na síle a zbavují kouř vlhkosti. Oproti tomu papírové nebo balsové filtry z kouře odstraní pouze vlhkost, ale chuť i sílu ponechají. Doporučuji každému kuřákovi vyzkoušet jím kouřené tabáky kouřit jak s filtrem, tak bez filtru. Neexistuje jednotná rada, zkrátka to ochutnejte a uvidíte, co vám sedí.

Co se týká filtrů, já si je vyrábím sám z balsového prkénka (prodávají je v modelářských potřebách). Prostě si skalpelem uříznu hranolek o průměru cca 8 mm a šup s ním do náústku. Po dokouření pak jen vyklepnu nacucaný filtr do koše. Ale jak jsem řekl, chcete-li kouřit německé aromatické tabáky, tak klasický uhlíkový filtr je takřka povinnost.

Ještě jedna věc týkající se filtrů - filtr do určité míry zvyšuje odpor při tahání vzduchu, takže s tím počítejte a dýmku nacpávejte trochu vzdušněji. Kdybyste ji nacpali silně, doslova ji utemovali a pak tam ještě dali filtr, tak to bude klást obří odpor, budete tahat, až vám na čele naběhne žilka a tabák rozpálíte a následně spaříte. Čímž vznikne nakyslý hnus, který je dobrý toliko k vyklepnutí do popelníku.

Já bych chtěl tu dloooooouhou gandalfovku!

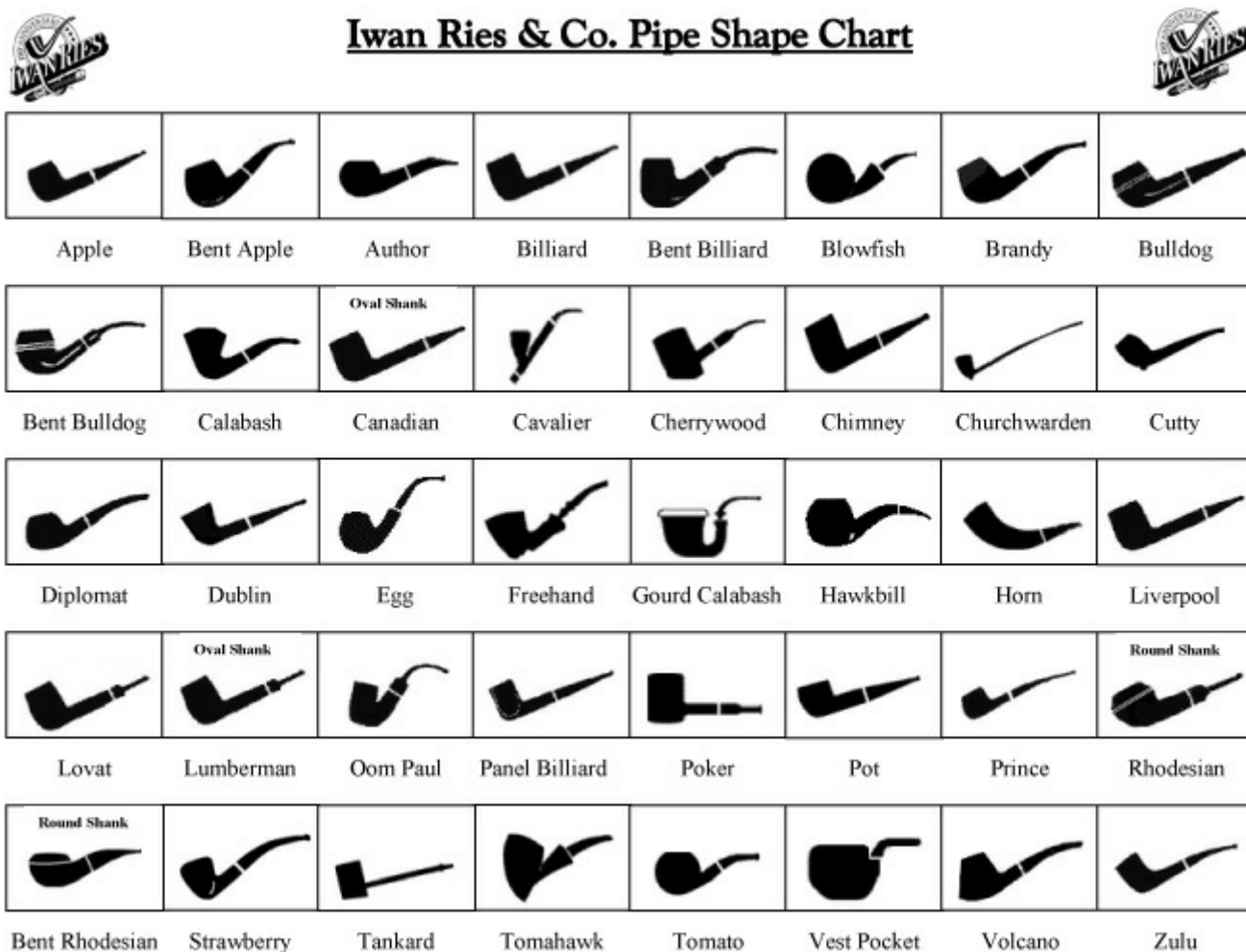
Mnoho začátečníků se v rámci shánění své první dýmky pídí po “gandalfovce”. Dlouhá dýmka vzbuzovala pozornost už na prvních obrazech podle tolkienových knih, film pak tento zájem silně vyeskaloval. Těmto dlouhým dýmkám se říká “čtenářky” nebo také churchwardenky.

A věřte, pro začátečníka je to naprosto špatná volba. Nikdy si tuto dýmku nepořizujte, dokud se nenaučíte pořádně kouřit klasickou dýmku. Kouření dýmek s dlouhým náústkem je náročné a je potřeba zvládnout řadu méně pokročilých technik, než se pustíte do něčeho podobného. Jako začátečníka by vás čekalo utrpení. Pořád by to zhasínalo, na dně by se tabák spařil, do pusy by vám šel řídký dým, takže byste tahali, až byste dýmku rozpálili doruda, což by neprospělo ani dýmce, ani tabáku, ani vám. Pokud ve svých dýmkařských začátcích narazíte na churchwardenku, do které se zamilujete a kterou prostě *budete muset mít* (nebojte, tento stav my dýmkaři dobře známe a míváme jej často), tak si ji kupte a odložte na stojánek a chod'te se k ní kochat, ale vydržte alespoň 4-5 měsíců standardního dýmkařského kouření, než se pustíte do takovéto fajfule.

A jakou teda koupit?

Valná většina dýmkařů se shoduje, že je dobré koupit si dýmku střední velikosti. Žádný pět centimetrů hluboký megakotel na tři hodiny kouření, ale ani příliš subtilní dýmku s tenkými stěnami, které by začátečník mohl rozpálit tak, že by dýmku napálil (tj. že by uvnitř část dřeva vyhořela a vznikla by prohlubeň). Co se týká tvaru, tak pro začátečníky není vhodná příliš ostře ohnutá dýmka. I kouření takových dýmek má svá specifika a vyžaduje trochu zkušeností. Pro začátečníky je nejvhodnější tzv. čtvrtbentka. O něco dříve jsem tu ukazoval obrázek dýmky Stanislaw a je to přesně ten tvar vhodný pro začátečníky. Tedy myslím ten úhel krčku a hlavičky. To, že krček směřuje od hlavičky mírně vzhůru.

Chybu samozřejmě neuděláte ani s dýmku zcela rovnou, ale tam na začátečníky čeká jedna záludnost. Při spalování tabáku vzniká v dýmce vlhkost. U začátečníků se ho většinou tvoří docela hodně, v dýmce to někdy až bublá a kondenzát pronikne skrz kouřový kanálek až do náústku a pokud nemáme v dýmce filtr a máme rovnou dýmku, může dojít k tomu, že se nám ten kondenzát dostane do úst. A věřte, že to není vůbec nic dobrého. Proto jsou začátečníkům doporučovány dýmky mírně prohnuté, kde má kondenzát větší práci se do náústku dostat a je to tedy bezpečnější. Já osobně u dýmek používám balsový filtr, který nijak neovlivňuje chuť ani sílu tabáku, ale odchytí právě tuto vlhkost.

První dýmkařský nákup

Uvedu příklad tří dýmkařských nákupů pro naprosté začátečníky. První nákup bude naprosté minimum. Podle mě lehce nedostačující (je v něm jen jedna dýmka), ale pokud nejsou finance a vy prostě chcete s dýmkařením začít, tak tohle je také cesta. Druhý nákup bude zlatý střed. Dvě dýmky, dva tabáky, pořádný zapalovač a pouzdro na přenášení dýmek. Třetí nákup bude ještě bohatší, čtyři dýmky, více tabáků, a v rámci výbavy vše, co kuřák dýmky potřebuje, včetně náradí na údržbu dýmek. Ale pořád se budu držet v nižších cenových relacích, protože v této brožurce nemám v úmyslu zruinovat vás nákupem luxusních rukodělných dýmek, když ještě není jisté, zda u dýmek setrváte. Nákupy neberte dogmaticky. Dýmkařské Zippo si klidně můžete koupit i k jedné dýmce, a naopak, ani ten, kdo si kupuje čtyři dýmky, si nemusí kupovat pouzdra nebo filtry, pokud je nezamýšlí používat. Natož výhrubníky nebo leštící sadu, což jsou věci, které budete potřebovat možná až tak po roce a půl intenzivního kouření dýmek.

Ceny jsou přibližné a odpovídají cenám v období srpen-září 2014.

Minimální nákup

- 1x dýmka Stanislav (750,- Kč)
- 1x tabák MacBaren Mixture Scottish Blend 50 gramů (230,- Kč)
- 1x obyčejný zapalovač či sirky (20,- Kč)
- 1x dusátko CPT (20,- Kč)
- 1x balíček čističů 50 ks (50,- Kč)
- 1x balíček uhlíkových filtrů 40 ks (80,- Kč)

Celkem 1150,- Kč

Zlatá střední cesta

- 2x dýmka Stanislav (po 750,- Kč)
- 1x tabák MacBaren Mixture Scottish Blend 50 gramů (230,- Kč)
- 1x tabák Rattray's Hal'O The Wynd 50 gramů (320,- Kč)
- 1x zapalovač Zippo s dýmkařskou vložkou (700,- Kč)
- 1x dusátko CPT (20,- Kč)
- 1x balíček měkkých čističů 50 ks (50,- Kč)
- 1x balíček tvrdších čističů 50 ks (80,- Kč)
- 1x balíček uhlíkových filtrů 40 ks (80,- Kč)
- 1x pouzdro na dvě dýmky (300,- Kč)

Celkem 3280,- Kč

Vše, co dýmkař potřebuje

3x dýmka Stanislav (po 750,- Kč)
1x dýmka Jirsa nebo Hodula (cca 1300,- Kč)
1x tabák Samuel Gawith Grousemoor 50 gramů (310,- Kč) (mýdlák)
1x tabák Rattray's Hal'O The Wynd 50 gramů (320,- Kč) (neutrál)
1x tabák Peterson Sherlock Holmes (340,- Kč) (lehký aromatic)
1x tabák Samuel Gawith Squadron Leader (310,- Kč) (latakie)
1x zapalovač Zippo s dýmkařskou vložkou (700,- Kč)
2x dusátko CPT (po 20,- Kč)
1x balíček měkkých čističů 50 ks (50,- Kč)
1x balíček tvrdších čističů 50 ks (80,- Kč)
1x balíček uhlíkových filtrů 40 ks (80,- Kč)
1x pouzdro na čtyři dýmky (800,- Kč)
1x sada výhrubníků na udržbu vnitřku dýmkových hlaviček (400,- Kč)
1x dýmkový stojan na 4-5 dýmek (250,- Kč)
1x dýmkový popelník (300,- Kč)
1x sada na leštění povrchu dýmek a desinfekci náústků (450,- Kč)
4x vzduchotěsná dóza či sklenice na tabák (120,- Kč)

Celkem cca 8000,- Kč

Kde to všechno nakoupit?

Jak jsem napsal dříve, nedoporučuji běžnou trafiku. Raději specializovaný obchod pro dýmkaře. Z vlastní velmi dobré zkušenosti mohu doporučit [pražskou eTrafiku v Blanické ulici](#), kde vám obsluha výtečně poradí s výběrem i se všemi zapeklitostmi kouření dýmek. Další [pobočka eTrafiky je v Olomouci](#). Pokud to máte do Prahy i Olomouce daleko, určitě nešlápnete vedle s nákupem na [internetové eTrafice](#). Veškeré tam prodávané dýmky jsou kus za kusem pečlivě kontrolovány a všechny jsou perfektně vrtané. Můžete se také stát členem klubu Stanislav a na dýmky, tabáky a další zboží dostanete sympatickou slevu. Navíc vám vše přijde pečlivě zabalené v balíku až domů.

Samotné dýmky můžete pochopitelně koupit i přímo u výrobců. Za sympaticky nízké ceny kolem 1200-1300 nabízí některé své dýmky [Pavel Hodula](#) či [Oldřich Jirsa](#). Zmiňované Stanislawky zakoupíte na eTrafice, jejich výrobcem je [Jan Klouček](#).

Kupujeme první tabáky

Tabák... no jo... ale jaký?

To je nejsložitější věc, na kterou vám nedokážu dát přesnou odpověď. Jak jsem uvedl v předmluvě: *Každý kouří na svoji hubu*. Tím je myšleno, že co člověk, to jiná chuť, jiná preference. Někdo se může utlouct po vanilce, někomu nic navoněného nesmí do domu (natož do dýmky). Radit začátečníkovi je těžké, on prostě musí vyzkoušet všechno možné a postupně zjistit, co mu šmakuje a co ne. Postupně zjistit, kdo z dalších dýmkařů v dýmkařském klubu má podobné chutě a dát na jeho rady.

Navíc záleží i na tom, jestli jste úplný “panic” (tj. dříve jste nekouřili vůbec nebo jen velmi málo) nebo zda přecházíte na dýmku třeba z cigaret. A přecházíte-li, pak je rozdíl mezi kuřákem několika cigaret denně a tím, kdo denně vybání dvě-tři krabky.

Osobně radím **začátečníkům** nekupovat ultralehké aromatiky z řady Mac Baren Choice (Vanilla Choice, Original Choice, Cherry Choice) či Mac Baren Ambrosia, ale jít raději do slabších, ale kvalitnějších tabáků spíše neutrálního charakteru. V trafikách bývá poměrně běžně [Mac Baren Virginia No.1](#) nebo velmi oblíbené začátečnické kouření [Mac Baren Mixture Scottish Blend](#). Chybu neuděláte ani lehkým aromatikem [Nappa Valley](#).

Pokud jste **průměrný kuřák cigaret**, vyhněte se aromatikům a zamiřte do trochu silnější ligy neutrální - [Ratray's Old Gowrie](#) nebo [Ratray's Hal O' The Wynd](#), případně [Samuel Gawith's Golden Glow](#), pokud máte chuť na tabák plně neutrální, ale slabší.

Jste-li opravdu **velmi silný kuřák** a hledáte tedy od začátku silný tabák, pak vás nejspíš uspokojí jen tento tabák: [Samuel Gawith's Brown No.4](#). S ním je jen jeden problém. Je dodáván ve formě tabákového lana (smotaných celých listů), takže před kouřením je potřeba jej ostrým nožikem nakrájet na kolečka o tloušťce cca 1 mm, ta kolečka ještě rozkrájet jako pizzu a v dlani a mezi prsty pořádně rozemnout, aby vznikla jemná huňatá směs, připravená na nacpání do dýmky. Později budete moci lana kouřit i jiným způsobem, ale pokud začínáte, tak určitě zkuste tuto

metodu krájení a rozemnutí. A připravte si zapalovač plný plynu či benzínu, nebo dostatek sirek. Tenhle tabák patří k “nehořlavým” a asi budete muset hodně často připalovat.

Brown No.4 má i bratříčka, jde o nad ohněm pečený tabák [Samuel Gawith's Black XX](#), ale ten je natolik specifický, že je k němu potřeba dozrát. Je rovněž velmi silný a navíc má i velmi zvláštní aroma a chuť. Tenhle tabák nejdříve vyzkoušejte, abyste se ujistili, že je to opravdu váš šálek kávy. Pokud ale chcete nikotinově výživný tabák, tak si Black XX zamilujete.

Mimochodem - můj oblíbený e-shop www.etrafika.cz nabízí i tabákové vzorky po deseti gramech (to je zhruba na tři nácpaní fajfky, tedy dost na to, aby člověk tabák ochutnal a zhodnotil). Pro začátečníky, kteří ve svém okolí nemají či neznají jiné dýmkaře, je to asi ideální možnost, jak za nevelký peníz vyzkoušet hodně tabáků. Bydlíte-li v Praze nebo tam máte možnost zajet, doporučuji návštěvu eTrafiky v Blanické ulici. Pokud už dýmku máte, můžete si ji vzít sebou a nacpat si tabák z tabákového baru přímo v prodejně. Nebudete pak kupovat zajíce v pytli, ale něco, co na vlastní ústa ochutnáte.

Máte-li možnost koupit tabák v plechovce, vždy mu dávejte přednost před tabákem v tobolečkách. Zvlášť v trafikách, kde se toto zboží moc netočí. Zatímco v plechovce tabák vydrží v dobré kondici řadu let, tobolky vysychají a taková dovlhčovaná mumie nestojí za nic. Výjimkou jsou zatavená balení od eTrafiky, která nepropouštějí dovnitř vzduch a tabák je tak dobře uchován. Samozřejmě jakmile sáček načnete, je potřeba obsah přendat do vzduchotěsné dózy.

Co ještě máte vědět, než poprvé zapálíte

Naplňte si hlavu informacemi

Nu, dýmkaření není úplně jednoduchý obor a je dobré předem něco nastudovat, než se do kouření pustíte. První krok jste udělali pořizem si mé brožurky. Dalším takovým základem je kniha [Život s dýmkou](#) [PDF, 3 MB], kterou si z tohoto odkazu můžete stáhnout a přečíst v libovolné PDF čtečce. Knížka je to sice trochu starší a některé věci jsou už překonané a dělají se dnes malinko jinak, ale jako základ je to velice dobrá učebnice. Tedy zatím - než vyjde ta moje rozpracovaná kniha.

Další důležitý zdroj informací je české a slovenské dýmkařské diskuzní fórum [Dýmka.net](#), které je provozováno stejnojmenným dýmkařským klubem (jehož členem se klidně můžete stát) a na kterém najdete opravdu TUNY informací ze všech kuřáckých oborů (včetně šňupacích a žvýkacích tabáků a včetně doutníků - jen kouření jistého zeleného materiálu se zde neprobírá). Já osobně jsem se tři měsíce před svým začátkem dýmkaření denně probíral tímto fórem a přečetl jsem skoro vše, co tam o kouření, dýmkách a tabácích padlo. Potkal jsem tam řadu skvělých kamarádů, dostal se díky klubu na mnoho zajímavých akcí a taky k mnoha zajímavým věcem (různé klubové předměty nebo třeba společné objednávky tabáků a dýmek ze zahraničí). Doporučuji.

Mimo jiné má klub Dýmka.net i své regionální buňky, což je honosný název pro to, že prostě v každém kraji je pár míst, kde se občas fajfkaři sejdou v hospodě, aby společně zabafali, vyměnili si názory, zkušenosti a ochutnali od sebe navzájem různé tabáky. Vůbec se nestyďte na takové setkání jít i jako naprostý začátečník. My dýmkaři jsme vstřícní a každého rádi zasvětime a rádi mu dáme ochutnat spoustu tabáků, aby co nejrychleji našel svoji optimální dýmkařskou cestu. Navíc zkušený dýmkař rychle odhalí vaše případné kuřácké zlovyky. Zkontroluje, zda máte dýmku správně nacpanou a případně vám ukáže osvědčené postupy a grify. Čím dříve se tak stane, tím lépe - nikdo nejsme neomylný a kdo se učí kouřit dýmku sám, může se naučit dělat nevědomky něco chybně. Staří bardi rádi poradí a pomůžou. A rozhodně se nikomu nebudou za jeho nezkušenost vysmívat.

Jdeme poprvé kouřit

A teď už fakt začínáme!

Vyšetřete si tak hodinku a půl času. Možná dokouříte podstatně dříve, ale je lepší mít rezervu. Připravte si dýmku, tabák a nějaký talířek nebo alespoň list papíru, na němž budete tabák upravovat. Přichystejte si předem nějaký nápoj. Doporučuju něco neagresivního, bez bublinek, bez kyselin. Osvědčily se ochucené neperlivé vody typu Rajec Bylinka nebo třeba vlažný čaj s mlékem. Obecně mléko (zvláště farmářské, nehomogenizované) velmi prospívá kuřákově ústní dutině... ústa se potáhnou "filmem" z mléčného tuku, působí to blahodárně a z počátku, kdy ústa dostávají hodně zabrat, to oceníte. Abych to ještě upřesnil - víno, pivo či whisky jsou samozřejmě velice vhodné nápoje k dýmce. Ale až později. Při několika prvních kouřeních se jim raději vyhněte a dejte si vlažné kakao.

Otevřete tobolku nebo plechovku s tabákem. Pozor, plechovky jsou uzavírány v podtlaku, takže rukou je neotevřete. Musíte pod víčko vsunout drobnou minci a zlehka tou mincí pootočit, aby se víčko odchlíplo, ozvalo se syknutí a víčko šlo odšroubovat či sundat. Pokud nehodláte kouřit několik dýmek denně, přesypte si zbytek tabáku do dobře těsnící sklenice nebo dózy. Řada lidí používá známe Lock&Lock dózy nebo sklenice s patentním uzávěrem a gumovým těsněním. Těsnost dózy si předem ověřte ponořením prázdné zavřené dózy do kbelíku s vodou - nesmějí z ní nikudy unikat bubliny.

Na talířek či papír vysypte tabák. Načechrejte ho, když najdete tlustý klacík či řapík, vyhod'te ho. S tabákem si pohrajte, špetku zkuste stisknout mezi prsty. Když se z ní slepí kompaktní nerozpadající se koule, je tabák příliš vlhký, když praská mezi prsty, je příliš suchý a bude nutné ho dovlhčit (to už je trochu vyšší dívčí a odkážu vás na výše zmiňované [diskusní fórum Dýmka.net](https://forum.dymka.net), na němž je celé vlákno věnované právě zvlhčování suchých tabáků).

Příliš vlhký tabák ponechte ležet na papíře několik desítek minut, čas od času ho kontrolujte, zda už neproschnul dostatečně.

První nácpaní

Co se týká samotného aktu nácpaní tabáku do dýmky, existuje nespočet technik. Problém je, že na různé tabáky platí různé techniky a budete to muset sami během následujících měsíců a let zkoušet. Dýmkaření je běh na dlouhou trať a je to trochu alchymie. Jeden den vám konkrétní tabák z konkrétní dýmky bude krásně hořet a bude to parádní pokouření, o pár dní později bude tentýž tabák z téže dýmky utrpením a v půlce to znechuceně vyklepnete do koše. A na to vše si musíte sami přijít.

Začátečníkům je doporučována metoda trojí ruky - dětské, ženské a mužské. Vezmete špetku tabáku. Asi tak na třetinu kotlíku dýmky. Nasypete ji do kotlíku a několikrát lehce klepnete dýmku o dlaň, aby se tabák v dýmce srovnal. Tabák nepřitlačujeme, necháme ho tam nasycený. Vezmeme si další třetinu tabáku, nasoukáme do dýmky a tento tabák už trochu zmáčkne. Ne silou, spíš jen tak, aby prostě nezabíral moc místa. To je “ženská ruka”. Pak vezmeme poslední třetinu, dáme do dýmky a tam už uděláme trochu špunt, tam už zatlačíme trochu větší silou - “mužská ruka”. Ale pořád ne tak, abyste se prstem probořili až na dno. Když si potáhnete z nácpané dýmky, musí to být asi takový odpor, jako když pijete tekutinu brčkem. Pokud se vám zdá, že odpor je takový, jako byste brčkem pili med, tak je dýmka přecpaná a musíte ji vysypat a nacpat znova. Pokud vám naopak přijde, že odpor není žádný, můžete tabák v hlavičce ještě trochu zmáčknout. Dýmku necpěte až po okraj, nechte horní 3-4 mm volné.

Jiná doporučená technika - nasypete větší množství tabáku na levou dlaň. Do pravé ruky uchopíte dýmku a obraťte ji tak, aby byla dnem vzhůru. Otvor kotle nasadíte na hromádku tabáku a pak jemně krouživým pohybem jezdíte dýmku po tabáku tak, aby se tabák samovolně dostával dovnitř. Poté dýmku obraťte, odstraňte vyčnívající tabák, lehce tabák v hlavičce stiskněte a je to.

Pokud kouříte s filtrem, filtr vkládejte ještě před nácpaním tabáku. Filtr sám klade trochu odpor, takže je pak nutné nacpat tabák volněji.

Máte-li tabák typu flake (plátek) plug (cihla) či twist (lano), doporučuji jej nejemno pokrájet, potřhat, požmoulát, udělat z něj prostě huňatý chumáč. Tyto tabáky se dají kouřit i v jiných úpravách, ale to už je pokročilá dýmkařská škola. Začátečníkům bude určitě dělat méně problémů, když si tabák zcela rozemnou.

První zapálení

Když je nacpáno, může se zapalovat. Vložte dýmku do úst a plamínek přiblížte shora k dýmce. S dýmkovým Zippem to jde samo, s nedýmkovými zapalovači si asi trochu opálíte vršek dýmky, se sirkami si zase asi opálíte bříška prstů. Pomalu a opatrně vtahujte vzduch do úst. Ne do plic. Jen do úst, jako byste brčkem nabírali vodu. Žádné usilovné tahání. Tři lehká potažení, chvilku pauza a zase. Povrch tabáku se postupně musí celý zapálit. Trochu popoleze nahoru, proto se dýmka nesmí cpát po okraj. Dusátkem neboli ťapťátkem tabák opatrně srovnejte. Jen urovnejte, nemačkejte, vlastně jen pokládejte dusátko na povrch a nechte, aby jej zarovnal vlastní vahou. Jestli to zhaslo, připalte znovu. Raději víckrát za kouření připalujte zhaslou dýmku, než abyste dělali parní lokomotivu a snažili se to rozfunět. Tohle není gril, ten nemusíte rozfajrovat na maximum. Dýmka nemá být tak horká, aby vás její hlavička pálila v ruce. Má být jen vlažná.

První pokouření

Nu - a teď už prostě kuřte. Rytmus kouření si budete muset najít sami. Já si potahuju tak jednou za 20-30 vteřin. Nepočítám to, to přijde samo, ten pocit, že UŽ. Když se vám bude zdát, že to chytá falešný luft a neklade to odpor, lehce přimáčknete dusátkem celý povrch. Pokuste se dýmku dokouřit až do konce. Ale lžičkou od dusátka se přesvědčujte, že tam ještě nějaký tabák je, neboť jak říká dýmkařská pravda: popel nezapálíš. Kdyby už na dně byla jen špetička popela, mohli byste zbytečným připalováním způsobit tzv. napálení (odhoření části dřeva).

Pokud začne dým řídnout a vy vidíte, že dýmka co nevidět zhasne, neřešte to zběsilým dusáním a zrychleným dýcháním. Zvlášť táborníci mají pocit, že je to stejné jako s ohněm - že je potřeba ho rozfoukat, aby se zase rozhořel, ale to u dýmky opravdu neplatí. Raději nechte dýmku v klidu vyhasnout a pak ji - taktéž v klidu - znovu zapalte a pokračujte v kouření.

Neřešte počty zápalek a počty připálení. Klidně spotřebujte tři krabičky sirek na jedno kouření. Časem získáte grif, naučíte se s dýmkou dýchat, zklidníte se a najednou zjistíte, že jste třeba dýmku zapálili na začátku a dojeli jste ji až do konce bez připalování. Pouze v závěru kouření buďte při

připalování opatrní.

Pokud se vám zdá, že v dýmce něco bublá, mohou to být tři místa - buď náústek, nebo krček, nebo dno kotlíku. Pokuste se opatrně odpojit náústek od krčku a profouknout ho (při foukání miřte někam, kam může dopadnout pár kapek dehtu). Případně jej protáhněte čističem (zasuňte jej ze strany skusu). Je dobré zkusit zasunout čistič i do krčku a kouřového kanálku a vysušit vlhkost i tam. Speciálně začátečníci jí tam mívají spousty.

Teoreticky je možné dýmku kouřit bez vysypávání popela, ale nic se nestane, když v průběhu kouření opatrně popel odsypete. V ideálním případě by popel měl mít světle šedou až bílou barvu, ale to je opravdu ideální případ, který se mnohdy nepovede ani těm nejzkušenějším dýmkařům.

První(ch pár) zakuřování

Několika prvním kouřením dýmky se říká zakuřování. Horní vrstva dřeva se opaluje a vzniká uhlíkový povlak. Karbon, též se mu říká cake (kejk). Zakuřování trvá zhruba 10 kouření. Později se povlak vytváří také a po několika měsících až letech už může být tak tlustý, že bude potřeba ho výhrubníkem trochu obrousit. Ale na to máte ještě hooooooodně času...

První dokouření

Když je dokouřeno, vyklepněte zbytky z hlavičky do popelníku (na to je právě dobrý dýmkařský popelník s korkem. O ten klepnete okrajem hlavičky, úderem se popel vysype ven a přitom dýmka nedojde žádné újmy.) a pak dýmku nechte trochu vychladnout. Poté ji vyčistěte. Rozmontujte, chlupatý drátek protáhněte náústkem (ze směru, kudy se dává do úst) i krčkem dýmky, vyčistěte kouřový kanálek a pokud jste kouřili vlhce a krček vypadá uvnitř vlhký, smotejte kousek papírového ubrousku a vlhkost vysušte. Dýmku můžete smontovat a nechat vysychat, pokud ji necháte vysychat rozmontovanou, bude suchá dříve.

Kdy kouřit znova?

Kdy se dá tato dýmka kouřit znova? Když je suchá. Začátečníkům radím čichometrickou zkoušku. Bezprostředně po dokouření rozdělte dýmku a čichněte si pořádně k otvoru v krčku. Ucítíte nepříjemný nakyslý puch. Rozhodně žádnou krásnou vůni. Druhý den si čichněte znovu. Pokud nepříjemný puch zmizel a zůstalo čisté aroma shořelého tabáku, je dýmka připravená na další kolo. Pokud pořád cítíte z krčku něco nepříjemného, nechte dýmku dále odpočívat.

Co dál?

Jsme na konci brožurky. Jejím cílem bylo pouze být vám průvodcem při nákupu dýmky a nezbytného vybavení a v několika radách, jak začít kouřit a jaké nedělat chyby. Dál už je to na vás. Ale neodpustím si alespoň naznačit, co vše vás na další cestě kromě ochutnávání spousty tabáků může čekat.

Sběratelství

Dýmky jsou krásné předměty. Řada lidí dává dýmce před cigaretou přednost právě pro to, že při kouření nesvíráme smradlavý vajgl, ale ušlechtilý, pečlivě opracovaný předmět z relativně vzácného dřeva. Není divu, že řada dýmkařů si časem začne budovat sbírku dýmek nejen jako souhrn svých kuřáckých potřeb, ale začne do sbírky vnášet i jistá pravidla. Někdo sbírá prvorepublikové dýmky. Někdo chce mít alespoň jednu dýmku od každého tuzemského výrobce. Někdo si zvolí zemi nebo konkrétní továrnu a sbírá tak např. všechny anglické dýmky, nebo třeba všechny modelové řady Petersonek. Někdo sbírá dýmky z netradičních materiálů. Někdo sbírá zapalovače nebo dýmková dusátka. Plechovky a tobolky od tabáků. A někdo nesbírá nic. Tak třeba vás to inspiruje.

Výroba

Dýmku si můžete vyrobit i sami. Někteří výrobci dýmek nebo dříve zmíněná eTrafika nabízejí tzv. hobby bloky. To je kus briarového přířezu s již navrtanými kanálky a nasazeným náústkem. Z něj si můžete vyrobit dýmku podle svých představ. Ještě lepší možnosti pak nabízejí někteří dýmkařští mistři, kteří občas pořádají workshopy, na nichž si můžete dýmku vyrobit pod jejich odborným dozorem a s použitím profesionální výbavy. Sám mám takových dýmek šest a kouřím z nich velmi rád. Nejsou ani zdaleka nejhezčí v mé sbírce, ale to vědomí, že na počátku byl špalík dřeva, kterému jiné dřevo - já - vdechlo finální tvar, se mi líbí.

Řada těch, kteří podobnými workshopy prošli, se dokonce později začala věnovat domácí výrobě dýmek prvotřídní kvality, takže dnes tu máme třeba oproti době před 6-7 lety celou řadu skvělých nových dýmkařů.

Soutěžení

Dýmkaři mají i svůj “sport”, a tím jsou soutěže v pomalém kouření dýmky. Koná se jich celá řada každý rok a kdo ví, třeba právě vy budete časem reprezentovat naši zemi na mezinárodní soutěži. Soutěž probíhá tak, že každý soutěžící má stejnou dýmku, dostane stejné přesně odvážené množství tabáku, dvě zápalky a dřevěné široké soutěžní dusátko. Po startu soutěže následují dvě minuty, během nichž každý soutěžící zapaluje dýmku. Po oněch dvou minutách už nikdo nesmí zapalovat (i kdyby mu jedna sirka zbyla). Pak už se jen pomalu a opatrně kouří, tak, aby to nezhaslo. Komu dýmka vyhasne, ten v soutěži končí. Vyhrává ten, kdo zůstane poslední. Skuteční mistři se svými časy pohybují kolem neuvěřitelných tří hodin.

Poděkování

Autorům programu Sigil, v němž jsem tuto brožurku sestavil.

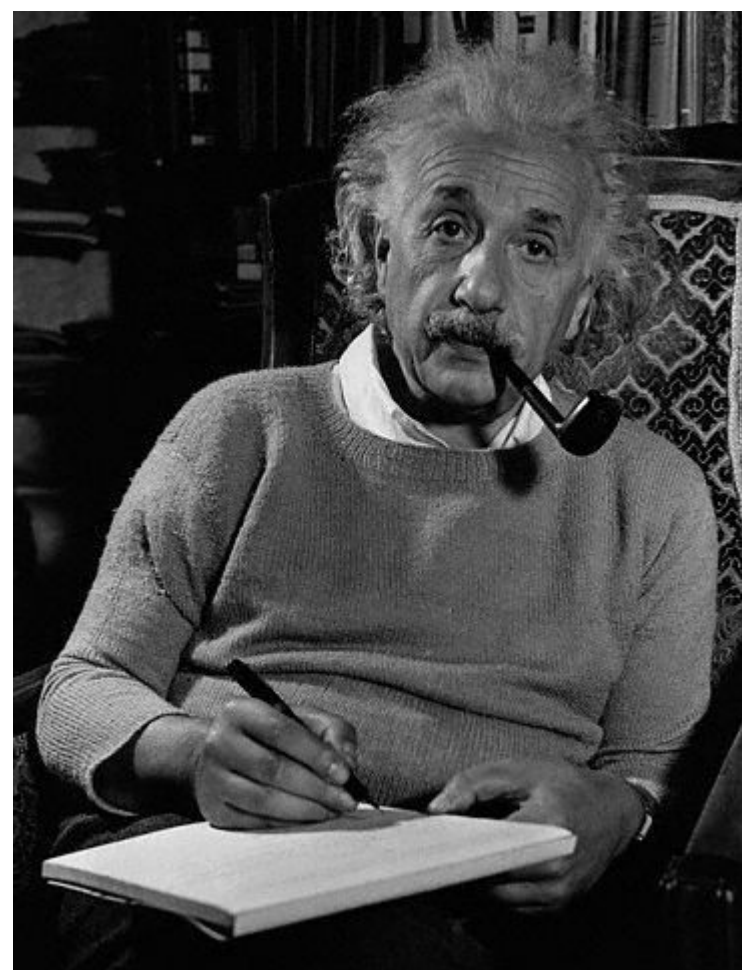
Všem dýmkařům - speciálně panu Tolkienovi - kteří mě v minulosti inspirovali k tomu, abych se o dýmky vůbec začal zajímat.

Všem kamarádům z Dýmky.net za spoustu rad a plno báječných společných dýmkařských zážitků.

Všem dýmkařským mistrům, jejichž výrobky mám ve své sbírce dýmek.

Všem lidem, kteří kouří dýmku a udržují tak tuto ušlechtilou neřest stále živou.

Varování: Pozor, kouření dýmky může způsobit genialitu:

Závěr

To je vše, přátelé, to podstatné padlo. Možná máte nějaké další dotazy. Odpověď jistě najdete třeba na dříve zmíněném dýmkařském diskuzním fóru www.dymka.net/bb, případně mi můžete poslat mail na adresu dymka@scalex.cz.

Užijte si příjemné chvíle s dýmky, kuřte ohleduplně k sobě i ke svému okolí, udržujte krásnou tradici stále živou a mějte se hezky. Nezapomínejte, že na tomhle světě jsme právě proto, abychom se tu měli dobře.

Vám všem chladný kouř!

Tiráž

Jak začít s kouřením dýmky
(c) 2014 [Miroslav Hlavička](#)
vydání první, elektronické

V1.001.20140930